

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 9ης Σεπτεμβρίου 2015 [αίτηση του Varas Cíveis de Lisboa (Πορτογαλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — João Filipe Ferreira da Silva e Brito κ.λπ. κατά Estado português

(Υπόθεση C-160/14) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Προσέγγιση των νομοθεσιών — Διατήρηση των δικαιωμάτων των εργαζομένων σε περίπτωση μεταβιβάσεως επιχειρήσεων, εγκαταστάσεων ή τμημάτων εγκαταστάσεων ή επιχειρήσεων — Έννοια της μεταβιβάσεως εγκαταστάσεως — Υποχρέωση υποβολής προδικαστικού ερωτήματος δυνάμει του άρθρου 267, τρίτο εδάφιο, ΣΛΕΕ — Φερόμενη παραβίαση του δικαίου της Ένωσης καταλογιζόμενη σε εθνικό δικαστήριο οι αποφάσεις του οποίου δεν υπόκεινται σε ένδικα μέσα του εσωτερικού δικαίου — Εθνική νομοθεσία που εξαρτά τη χορήγηση αποζημιώσεως για ζημία προκληθείσα από τέτοιου είδους παραβίαση από την προηγούμενη ακύρωση της δικαστικής αποφάσεως η οποία προκάλεσε τη συγκεκριμένη ζημία)

(2015/C 363/16)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Αιτούν δικαστήριο

Varas Cíveis de Lisboa

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

João Filipe Ferreira da Silva e Brito κ.λπ.

κατά

Estado português

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 1, παράγραφος 1, της οδηγίας 2001/23/EK του Συμβουλίου, της 12ης Μαρτίου 2001, περί προσεγγίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, σχετικά με τη διατήρηση των δικαιωμάτων των εργαζομένων σε περίπτωση μεταβιβάσεων επιχειρήσεων, εγκαταστάσεων ή τμημάτων εγκαταστάσεων ή επιχειρήσεων, έχει την έννοια ότι ο όρος «μεταβίβαση εγκαταστάσεως» καλύπτει περίπτωση κατά την οποία επιχείρηση δραστηριοποιούμενη στην αγορά των ναυλωμένων πτήσεων λύεται με απόφαση του πλειοψηφούντος μετόχου της, ο οποίος είναι επίσης επιχείρηση δραστηριοποιούμενη στον τομέα της αεροπορίας, και στην οποία, στο πλαίσιο της εκκαθαρίσεως, η δεύτερη εταιρία υπεισέρχεται στα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις της λυθείσας εταιρίας στις συμβάσεις μισθώσεως αεροσκαφών και στις τρέχουσες συμβάσεις ναυλωμένων πτήσεων που συνήφθησαν με διοργανωτές ταξιδίων, ασκεί τη δραστηριότητα που προηγουμένως ασκούσε η λυθείσα εταιρία, επαναπροσλαμβάνει ορισμένους από τους εργαζομένους που απασχολούνταν έως τότε στην εταιρία αυτή και τους αναθέτει όμοια καθήκοντα, και λαμβάνει στοιχεία ελαφρού εξοπλισμού από την εν λόγω εταιρία.
- 2) Το άρθρο 267, τρίτο εδάφιο, ΣΛΕΕ έχει την έννοια ότι δικαστήριο του οποίου οι αποφάσεις δεν υπόκεινται σε ένδικα μέσα του εθνικού δικαίου οφείλει να υποβάλει προδικαστικό ερώτημα στο Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης σχετικά με την ερμηνεία της έννοιας της μεταβιβάσεως εγκαταστάσεως, κατά το άρθρο 1, παράγραφος 1, της οδηγίας 2001/23, υπό περιστάσεις όπως αυτές της υποθέσεως της κύριας δίκης, οι οποίες χαρακτηρίζονται τόσο από την ύπαρξη αντιφατικών νομολογιακών τάσεων σε εθνικό επίπεδο όσον αφορά την έννοια αυτή όσο και από τα επαναλαμβανόμενα ερμηνευτικά προβλήματα που δημιουργεί η έννοια στα διάφορα κράτη μέλη.
- 3) Το δίκαιο της Ένωσης και, ιδίως, οι αρχές που ανέπτυξε το Δικαστήριο όσον αφορά την ευθύνη του Δημοσίου για τις ζημιές που προκαλούνται σε ιδιώτες εξαιτίας της παραβιάσεως του δικαίου της Ένωσης από εθνικό δικαστήριο οι αποφάσεις του οποίου δεν υπόκεινται στα ένδικα μέσα του εσωτερικού δικαίου αντιτίθενται σε εθνική νομοθεσία η οποία επιβάλλει ως προαπαιτούμενο την προηγούμενη ακύρωση της βλαπτικής αποφάσεως που εξέδωσε το εν λόγω δικαστήριο, ενώ τέτοιου είδους ακύρωση αποκλείεται στην πράξη.

⁽¹⁾ EE C 175 της 10.6.2014.